

podat žalobu na plnění, kdyby byla uznala neplatnost odkupu pohledávky Gabrielou K., čili kdyby se vzdala svého nároku proti ní. K vzdání se tohoto nároku nelze ji však nutit, to jest jejím právem, a nelze jí vytýkat, že se snaží zachrániti svůj nárok proti žalovanému, kdyby pozbyla nároku proti Gabriele K. Jinak by se mohlo státi, že pozbude obou nároků. A právě tato právní nejistota, zda jí přísluší nárok proti Gabriele K. nebo jen proti žalovanému, vede k závěru, že žalobkyně má právní zájem na zjištění nároku proti žalovanému v případě podlehnutí ve sporech vedených proti Gabriele K.

Zdá se, že odvolací soud upírá žalobkyni právní zájem na brzkém zjištění proto, že uznávací smlouva je samostatný zavazovací důvod a nepodléhá tříletému, nýbrž třicetiletému promlčení, jak bylo vysloveno v rozhodnutí č. 11736 Sb. n. s., na něž odvolací soud poukazuje. Tu však přehlíží, že žalobkyně netvrdila, že došlo k uznávací smlouvě, nýbrž uvedla, že šlo o takové uznání, které pouze přerušuje promlčení, a tak to pojímal i žalovaný, jak je zřejmé z žalobní odpovědi.

Bude-li zjištěno, že žalovaný neuznal dne 31. října 1934 pohledávku vůči žalobkyni, pak jest žalobu zamítnouti, poněvadž žalobkyně nepřela žalobu o to, že pohledávka proti žalovanému není promlčena, i kdyby žalovaný nebyl naposledy dne 31. října 1934 pohledávku žalobkyně uznal. V tom případě netřeba proto zjišťovati, zdali jest právo žalobkyně vůči žalovanému z jiného důvodu promlčeno.

Poněvadž nižší soudy, vycházejíce z jiných právních názorů, nezjišťovaly, zda žalovaný uznal pohledávku vůči žalobkyni posledně dne 31. října 1934, není věc zralá k rozhodnutí a bylo rozsudky obou nižších soudů podle § 510, odst. 2, c. ř. s. zrušiti a věc vrátiti prvému soudu k doplnění řízení a k novému rozhodnutí.

Čís. 17212.

Jestliže byla exekuce po úspěšné žalobě podle § 37 ex. ř. zrušena, jest věci, jichž se zrušená exekuce týkala, vydati tomu, u koho byly zabaveny a do soudní úschovy odebrány.

Vylučovatel může se po zrušení exekuce domáhati vydání věcí z úschovy soudu jen se souhlasem povinného a byl-li nárok povinného na vydání věcí zabaven a přikázán vymáhajícímu věřiteli, též se souhlasem vymáhajícího věřitele.

(Rozh. ze dne 8. února 1939, R I 39/39.)

V exekuci E VIII 10187/366, vedené vymáhající věřitelkou Josefou A. proti povinné Elišce K. k vymožení 5.691 K 35 h s přísl., byla u povinné zabavena a dána do soudní úschovy pokladna s obsahem. Karel K. podal proti vymáhající věřitelce žalobu podle § 37 ex. ř. na vyloučení uvedeně zabavené a do soudního uschování dané pokladny s jejím obsahem. Ježto vymáhající věřitelka ve sporu tom podlehla, navrhl Karel K., aby

mu byly zabavené a u soudu uschované svršky vydány a aby mu byla vrácena k rukám jeho právního zástupce jistota 150 K, složená při zahájení vylučovacího sporu. **E x e k u č n í s o u d** vyhověl návrhu. **R e - k u r s n í s o u d** k rekursu vymáhající věřitelky zrušil napadené usnesení a uložil soudu první stolice, aby dále po zákonu jednal. **D ů v o d y:** Pravoplatný výrok o nepřipustnosti výkonu exekuce E VIII 10187/36, vedené na pokladnu a její obsah, působí mezi stranami rozepře a mimo to zjednává nárok, aby exekuce byla zrušena (§ 39 ex. ř.). Nehledě ani na to, že podle spisů nebyla dosud exekuce zrušena, nelze vyhověti návrhu na vydání bez souhlasu ostatních zúčastněných, zejména bez souhlasu stěžovatelčina. Podle spisů E VIII 7755/37 byla pravoplatně povolena k návrhu stěžovatelky proti povinné Elišce K. exekuce zabavením a přikázáním k vybrání nároků na vydání cenností v exekuci E VIII 10187/36 soudně uschovaných, o jejichž vydání jde. Rozsudek vylučovacího sporu má účinky materiální právní moci mezi stranami rozepře, t. j. mezi stěžovatelkou a Karlem K., a mimo to zjednává nárok na zrušení exekuce E VIII 10187/36. Nepůsobí však na otázku přípustnosti exekuce E VIII 7755/37, jejímž předmětem je nárok na vydání, který přísluší povinné proti exekučnímu soudu jako poddlužníku. Nelze také směřovati otázku vlastnictví pokladny a jejího obsahu s otázkou, komu přísluší nárok na vydání jejího obsahu. Proto bylo napadené usnesení zrušeno. Na prvním soudu bude, aby pokračoval v řízení o zpeněžení nároku sub E VIII 7755/37 zabaveného a k vybrání přikázaného.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu Karla K.

D ů v o d y:

Vývody dovolacího rekursu jsou vybudovány na právním názoru, že vylučovatel, který zvítězil ve sporu podle § 37 ex. ř., má proti exekučnímu soudu nárok, aby mu byly vydány předměty, které exekuční soud vzal do úschovy při výkonu exekuce. Tento názor je však právně mylný. Podle § 37 ex. ř. má vylučovatel, jenž zvítězil, proti exekučnímu soudu jen nárok, aby exekuce, které odporoval, byla z úřadu zrušena; to má mimo jiné v zápětí, že se věci, které byly zabaveny, uvedou do toho stavu, který tu byl při provedení exekuce. Proto jest uschovanou věc po zrušení exekuce na ni vydati zase tomu, u koho byla zabavena a do úschovy odebrána, tedy v souzené věci povinné. Jak se vylučovatel vypořádá s povinným, jest jejich věci a závisí to na právním poměru mezi nimi, do něhož nesmí exekuční soud zasáhnouti vydáním věci vylučovateli na újmu možných práv povinného na držbu věci. Stěžovatel mohl by se proto domáhati vydání věcí, o něž jde, z úschovy soudu teprve po zrušení exekuce, k níž ještě ani nedošlo, ale jen souhlasí-li s vydáním věci povinné; ježto však nárok povinné proti exekučnímu soudu na vydání věci byl pravoplatně zabaven a k vydání přikázán vymáhající věřitelce, je třeba, aby s vydáním souhlasila i vymáhající věřitelka. Stěžovatel ve svém návrhu ani netvrdil, že tu jsou uvedené předpoklady, a proto rekursní soud právem nevyhověl návrhu na vydání.